

ABSTRAKT

Dizertační práce se zabývá potenciálem slovní úlohy a komparacemi žákovských řešitelských procesů u slovních úloh. Teoretická část vychází z vymezení pojmu „problém“, kde se čtenář stručně seznámí s náhledy základních psychologických směrů na tento pojem. Následuje užší vymezení matematického problému, zejména s důrazem na řešitelský proces, fáze a faktory ovlivňující jeho úspěšnost. Matematický problém je následně konkretizován do podoby slovní úlohy. Zabýváme se jejím potenciálem, a to jak diagnostickým, tak didaktickým. Seznamujeme čtenáře s úlohovou situací a jejím praktickým využitím ve výuce, vše ukazujeme na konkrétních příkladech a modifikacích. Vlastní výzkum, jehož data byla získávána akčním výzkumem, je tvořen analýzami žákovských řešení, zejména s důrazem na přítomnost chyby a moment jejího vzniku. Cílovou skupinu tvořili žáci prvního stupně běžných základních škol. Výsledky našeho výzkumu ukázaly výrazně vyšší řešitelskou úspěšnost u žáků vedených konstruktivistickými přístupy a zároveň vyvrátily některá tvrzení tradičních učitelů, zvláště o přínosu zápisu slovní úlohy, používání neznámých a aplikaci naučených algoritmů v procesu řešení.